ANUL IX No. 1090 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 3 August 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe an an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

INTERVENŢII INUTILE

Nu este mult timp decând accidentul boxeurului Dumitrescu a ocupat o bună parte din coloanele ziarelor de sport.

S'au precizat atunci, cu un irezistibil lux de amănunte toate elementele accidentului. Şi după avizul medicului legist, ultim argument într'o chestiune asupra căreia câţiva confraţi avansaseră ipoteze din cele mai puţin conforme cu realitatea, nimeni n'a mai revenit.

Ce se mai putea spune asupra unui deces, aşa cum a precizat certificatul Institutului medico-legal la fel cu oricare altul? Că s'a intercalat între câteva manifestaţiuni sportive? Simplă coincidenţă. Că nimeni nu putea să preîntâmpine un defect fiziologic al lui Dumitrescu şi că —prin urmare — fatalitatea singură poartă răspunderea accidentului acesta pe care câţiva oameni de bine au consimţit totuşi să-l suporte? Se ştia.

Ceiace n'a transpirat, deşi astăzi modestia aceasta nu-şi găseşte corespondentul potrivit al unei recunoştinţe oarecare, dovedind că eleganţa atitudinilor pentru a fi înţeleasă are la noi nevoe de publicitate, este că Federaţia de box a acordat benevol familiei lui Dumitrescu un ajutor de 10.000 lei. Şi că organizatorii, au rupt din deficitul ultimei gale pe care o organizaseră 6000 de lei punându-i la dispoziţia mamei lui Dumitrescu, fără să fie obligaţi.

Filantropia aceasta, a rămas în cadrul informativ al câtorva numai, augmentându-şi prin lipsa de zgomot care a însoţit-o, o frumuseţe destul de înstărită prin ea însăşi.

Sunt de atunci câteva bune săptămâni.

Nimeni nu s'a mai gândit să împrospăteze accidentul acesta pe care timpul l-a estompat până la o veritabilă eliminare. Rudele lui Dumitrescu au rămas să-şi vadă de necazuri, nevoind să mercantilizeze moartea unui om.

Surprinse de avalanşa de evenimente în fiecare zi altele, ziarele nu s'au putut şi nici n'avea rost să se fixeze la un accident asupra căruia, pentru toate motivele, era mai bine să nu stăruiască.

Iar ceilalţi, legaţi de accidentul lui Dumitrescu prin afecţia pe care o determină moartea unui om, pentru cei mai mulţi cunoscut, au trecut la alte subiecte.

Cine se mai aştepta la învierea morţii acesteia suspectată la început, clarificată pentru toată lumea de expertiza medicului legist şi clasată apoi, fără resturi de discuţie posibilă?

Şi totuşi, „Educaţia fizică" — organul Oficiului naţional de educaţie fizică — numărul din Iulie, găseşte justificarea unei desgropări, ale cărei ultime rânduri, pentru logica hazlie pe care o denunţă, trebuesc neapărat citate:

„Moartea boxeurului Dumitrescu a dovedit camaraderia şi excelenţa materialului uman, care luptă pe ringuri şi a arătat scandalul organizatorilor acestui material.

„Boxeurii români îmbogăţesc cu pumnul lor agil şi cu trupurile splendide câteva „căpuşi", cari trebuesc exterminate. Ei sunt utilizaţi până la ultima picătură de sânge. De îndată ce cad bolnavi sunt lăsaţi în voia soartei".

„Paraziţii care sug sângele nevinovat al boxeurilor, pentru umflarea lor — recte câştiguri de milioane — pentru a-şi lăsa prada, atunci când nu mai oferă nimic, constitue o pagină neagră în analele omeniei".

Bombonel (traducerea în diminutiv a lui Dumitrescu N. R.) s'a suit pe ring, numai pentru a câştiga 1000 (una mie) lei. Cu pumnul lui a îmbogăţit, însă, o serie întreagă de persoane cu meserii dubioase în trecutul lor.

Aceşti bani, sfinţiţi de muncă şi sudoare sunt folosiţi pentru a plăti chefuri cu şampanie, şi a întreţine grajduri de cai.

Moartea lui Bombonel trebue să fie un avertisment. Avem o întreagă legislaţie muncitorească pentru accidentul de muncă.

Organizatorul trebue să despăgubească familia lăsată în mizerie a lui Bombonel, al cărui unic sprijin material şi moral era. Se va găsi probabil, un avocat să pledeze această sfântă şi înaltă cauză.

*

Boeurii cari îmbogăţesc căpuşi... Ei sunt utilizaţi până la ultima picătură de sânge... Câştiguri de milioane... Organizatori cu meserii dubioase în trecutul lor... Bani sfinţiţi de muncă, folosiţi pentru a plăti chefuri cu şampanie... Grajduri de cai.... Avertisment, legislaţie, despăgubiri procese, avocaţi, cauză sfântă....

Mai e nevoe de ceva suplimentar? A, da. Articolul din „Educaţia fizică" este semnat OLIMPICUS.

GEORGE FULGA

Note de drum

Popas provincial

O zi la Bazargic, în colţul de ţară de unde ne vin doar veşti de comitagii sau atacuri la drumul mare, unde însă spre bucuria adevăraţilor sportivi există lucruri sportive minunate.

Un orăşel cu aproximativ 30 mii locuitori, cu mari griji din cauza crizei economice — fiind un mare centru al negoţului de cereale — Bazargicul oferă totuşi aspectul unei mişcări sportive prospere, înfăptuită cu mari sacrificii. Opt grupări serioase desfăşoară o activitate oficial controlată şi nu exagerez dacă spun că în harta footballului nostru Bazargicul merită a fi subliniat.

Atât organizarea cât şi cadenţa progresului merită a fi subliniate. S'a ajuns la Bazargic la câteva sute de jucători activi şi la câteva mii de spectatori la un joc de campionat. Intr'o zi de lucru cu preţuri de 12 lei s'au înregistrat reţete între şase şi opt mii.

Există deci un curent extrem de favorabil pentru sport. Aproape entuziast. O echipă din Bazargic — Gloria — a făcut match nul cu Victoria din Constanţa bine întărită. Orăşelul a fost în sărbătoare.

Toată lumea se mândrea cu această ispravă,.

Seara târgul era în sărbătoare. Toţi îşi însuşeau performanţa iar feţele tuturor radiau de fericire.

Sportul e deci la locul de cinste în centrul acesta al Cadrilaterului. Curentul a sporit enorm şi fiecare se întreabă prin ce miracol.

Căci trebuie să existe un animator. Ori, nu e greu de identificat. Rolul acesta l-a jucat gruparea „Gloria". In jurul acestei grupări s'au adunat oameni dispuşi să servească ideia sportivă.

Entuziastul farmacist Costoff şi alţi câţiva oameni de ispravă, nu s'au dat înlături dela nici un sacrificiu, bani şi timp ca odată cu gruparea lor să se ridice şi nivelul sportului. Munca lor a servit de stimulent.

Alături de Gloria, alte şapte grupări muncesc cu o râvnă egală.

Şi datorită „Gloriei", Bazargicul posedă o arenă care n'are corespondent superior decât în groundul dela O. N. E. F. In general mişcarea sportivă ia proporţii, publicul sporeşte şi manifestările se îmbunătăţesc.

Invidia omenească nu putea să nu-şi arate ghiarele în faţa unei

M. BEILIS

(Continuarea în pagina III-a)

MARILE EVENIMENTE

Deschiderea solemnă a jocurilor celei de a X-a Olympiadă

Rezultatele de până acum

In prezenţa a 100.000 de spectatori a avut loc deschiderea solemnă a jocurilor olimpice. Mr. Curtiss vice-preşedintele republicei St. Unite înlocuind pe M. Hoover a fost primit în stadion de preşedintele C. O. I. după care au urmat prezentările.

Defilarea concurenţilor a durat aproape o oră, după care membrii C. O. I. şi comitetul organizator a intrat în arenă aşezându-se în semi-cerc, în faţa tribunei. Preşedintele comitetului organizator, a luat cuvântul şi a citit un scurt discurs terminând prin a cere reprezentantului statului să proclame deschiderea jocurilor.

Mr. Curtiss ridicându-se a răspuns într'o tăcere mormântală:

«Proclam deschiderea jocurilor olimpice din 1932, celebrând cea de-a zecea olimpiadă modernă».

O lovitură de tun anunţă inaugurarea olimpiadei. Drapelul olimpic este ridicat pe zidul central şi dintr'un colţ o mie de porumbei vestesc lumei impunătorul moment.

După această ceremonie, Morgan Taylor înaintează spre tri-

(Continuarea în pagina II-a)

DECLARAŢIILE D-LUI KENYERES IN CHESTIUNEA LITIGIULUI ROMANO-MAGHIAR

Precizări cari nu schimbă situaţia

Confratele clujan «Sport Kurir», publică un interview acordat de d. Kenyeres, secretarul general al M. L. Sz-ului. Declaraţiile pontifului pestan constituesc un răspuns la interviewul acordat în urmă cu o săptămână de secretarul general al Rombolului.

D. Kenyeres caută scuze sub forma unor explicaţii relative.

Inţelegem situaţia d-sale în acest conflict pe care nu l-a dorit şi ar fi vrut să-l evite.

Nu este însă mai puţin adevărat că nu putem trece cu vederea dorinţa oficialităţei maghiare ca o aplanare să intervină cât mai curând. Pentru ca acest lucru să se întâmple însă, Ungurii trebue să satisfacă integral punctele precizate de F. R. F. A.

*

Deocamdată chestiunea raporturilor maghiaro-române, e în faza interviewurilor...

Dacă există o dorinţă de aplanare din partea Budapestei, dorinţa aceasta trebue să se abţină de la răspunsuri polemice la interviewuri.

Să sileascä grupările vinovate să-şi îndeplinească angajamentele, iar M. L. Sz să nu mai invoce ridicol îmixtiunile O. T. T.-ului, for care nu ne interesează în nici un fel.

TENNIS

Cum a câştigat Franţa challange-roundul

America a fost învinsă cu 3-2 şi nu cu 4-1. Vines a învins pe Cochet la mare luptă

Ca toate ziarele de altfel, am anunţat şi noi în numărul trecut că Franţa a dispus în finala Cupei Davis de Statele Unite cu 4—1, arătând că reprezentanţii Americei n'au reuşit să-şi adjudece decât o singură partidă: dublul.

Suntem nevoiţi astfel să facem o rectificare: Statele Unite au fost îndepărtate dela titlul suprem cu 3—2 şi nu cu 4—1, confuzia fiind provocată de o telegramă eronată a agenţiilor de presă.

De altfel, pentru marele public, în curent cu mişcarea tenistică mondială, prima versiune a fost primită cu surprindere, deoarece ultimile performanţe ale jucătorilor americani indrituiau un rezultat cu mult mai puţin net decât a fost anunţat la început.

Singurele rezultate reale au fost: Victoria lu Borotra asupra lui Vines, cea a lui Cochet asupra lui Ollson şi înfrângerea francezilor Brugnon—Cochet suferită din partea dublului Allison — Van Ryn. Matchurile de simplu au dat următoarele rezultate:

Borotra—Allison 1—6, 3—6, 6—4, 6—2, 7—5.

Vines—Cochet 4—6, 0—6, 7—5, 8—6. 6—2.

In matchul Borotra — Allison, americanul a câştigat foarte uşor primele două seturi. In cel de al treilea, Borotra luptă disperat şi câştigă la limită. In setul al patrulea, Allison pare obosit şi pierde cu 6—2, iar în ultimul Borotra conduce cu 2 jocuri la zero. Apoi, Allison câştigă patru jocuri la rând. Fiecare câştigă după aceasta serviciul şi ajung la 5—3 pentru Allison. Acesta are un match ball, pe care-l ratează. Apoi, încă un match ball, foarte discutat. Allison demoralizat de arbitrajul părtinitor, se demoralizează şi pierde cu 7—5.

Matchul s'a disputat pe teren moale din cauza ploii.

•

Deşi Franţa avea cupa asigurată, matchul Cochet—Vines a fost foarte aprig disputat deoarece conta pentru desemnarea celui mai bun jucător al anului.

Primele două seturi revin cu uşurinţă lui Cochet: 6—4, 6—0. Vines stă în defensivă căutând să se obişnuiască cu jocul ciudat al lui Cochet. In setul al treilea se dă o mare luptă de regularitate. Cochet joacă în fundul terenului şi pare obosit. Vines câştigă la mare luptă cu 7—5 al patrulea set are aceiaş fizionomie. Ambii ajung de mai multe ori la egalitate: 4—4, 5—5 şi 6—6. La serviciul lui Cochet, americanul reuşeşte câteva «bombe». Cochet cedează cu 8—6.

In setul al cincilea Vines porneşte vijelios şi conduce cu 4—1. Americanul oboseşte, dar Cochet nu-l poate împiedica să câştige cu 6—2.

*

Imensa mulţime care a asistat la această partidă a aplaudat furtunos pe cei 2 mai buni jucători de tennis din lume.

OLYMPIADA

Dar după Tokio?...

Intr'unul din numerile noastre trecute am publicat ştirea — deadreptul senzaţională — că viitoarea Olympiadă va avea loc la Tokio. Deoarece noua trăznae am găsit-o într'un ziar francez, n'am avut niciun motiv să punem la îndoială veracitatea ei. Intâi, pentrucă presa franceză este cea mai în curent cu desbaterile comitetului olympic internaţional şi apoi, pentrucă Parisul a fost întotdeauna centrul de activitate al tuturor năzbâtiilor internaţionale.

Iată aşa dar rezultatul brut al ultimei şedinţe a comitetului olympic dela Paris: Olympiada în ţara kimonoului, în fermecătorul peisaj al crizantemelor, al gheişelor şi al tuturor curiozităţilor Extremului Orient.

Pe noi aceştia, aruncaţi de soartă la malul Dâmboviţei fără perspective, n'ar trebui să ne dea prea mult de gândit hotărârile comitetului olympic internaţional, pentrucă nici olympiada în curs de pe pajiştele însorite ale Californiei nu ne-a căşunat vre-un necaz sentimental. Vom sta acasă şi atunci după cum foarte bine stăm şi acum. Numai că, toată afacerea asta ne interesează dintr'un punct de vedere cu totul special, aşa că nu strică să ridicăm un colţ din cortul impermeabil, sub care-şi fac siesta domnii dela Paris şi să aruncăm o nevinovată privire la ceeace se petrece înăuntru. Suntem, ca ţară participantă la Olympiadele trecute membri de drept ai forului dela Paris. N'avem prea multă trecere în desbateri, dar din când în când ni se cere şi nouă părerea. De data aceasta nu prea am fost întrebaţi, dar nu strică să vorbim aşa, de unul singur. Ceeace vom şi face.

Domnii din comitetul Olympic internaţional, bătrâni şi cu experienţă îndelungată se îngrijesc din patru în patru ani de distracţia atletică a tineretului de pe tot globul. Dar, cine umblă cu miere, se mai linge şi pe degete, aşa că venerabilii titulari ai legiunii de onoare şi ai celor mai strălucitoare colane, găsesc că, pentru bătrâneţile lor nu strică plimbări din ce în ce mai variate, de pe un continent pe altul, de pe un emisfer pe cellalt. De plătit plătesc organizatorii, fericiţi să-şi sădească în proprie ţară un falnic stindard olympic şi să găzduiască pe lângă atleţii depe mapamond proeminentele personalităţi cu barbă venite în cabine de lux din strălucitorul Paris.

Toate bune, numai că, după umila noastră părere, Olympiada inventată de anticii greci a fost sortită tineretului vânjos şi nu bătrânilor cu cioc şi cu baston.

Dacă după Los Angeles urmează Tokio, este de aşteptat ca să ne pomenim apoi cu Sidney, Cap Town şi Martinica. Nu de alta, dar astea par a fi singurele localităţi pe care bătrânii atleţi ai călătoriilor gratuite nu le-au vizitat încă.

Că ideea alăturării cât mai multor popoare într'o competiţie sportivă a fost pusă astfel la murat, nu interesează cine ştie ce de vreme ce membrii comitetului Olympic internaţional au un program bine stabilit şi uşor de realizat.

Dacă-i fără bani, de ce să le stricăm bucuria pe care singuri şi-au hărăzit-o. Ar fi şi inuman şi... inutil. De aceea, România care n'are bani să-şi deplaseze echipele sportive nici până la Periş, dece ar face opinie separată, când ceeace se petrece în sânul comitetului olympic n'o priveşte nici de o centimă.

Aşa dar cel mai bun lucru pe care reprezentantul nostru în forul parisian ar putea să-l facă, nu este decât să colaboreze cinstit la descoperirea localităţilor încă necercetate de pe glob.

Am dovedi astfel că şi noi suntem buni la ceva.

L. R.

Actualităţi

Un boxeur român la Olympiadă

Din Los Angeles ne vine ştirea că, boxeurul Rafael Lang, campionul amator al Argentinei, a sosit acolo ca să reprezinte noua sa patrie la Olympiadă. De notat că Rafael Lang este român de origină şi a părăsit ţara acum trei ani cu destinaţia Argentina, unde după multe succese obţinute pe ringurile Argentinei, a reuşit să câştige campionatul semi-mijlociu al Argentinei.

Un boxeur de viitor: Jack Dayle

La Liverpool, pe arena Stadionului, a avut loc un match de box, în cursul căruia boxeurul Jack Dayle, din corpul de gardă irlandez, a pus k. o. în repriza întâia pe campionul Scoţiei la toate categoriile, Shields.

De notat că Dayle este un tânăr de 23 ani şi este la a 32-a victorie consecutivă prin k. o.

Englezii speră ca în curând Jack Dayle să poată disputa campionatul mondial.

Revanşa Sharkey-Schmelling în 1933

Max Schmelling, fostul campion mondial la toate categoriile care a asistat la gala de box din Viena, în programul căreia figura matchul Neubauer—Lebrize, a făcut următoarele declaraţii reprezentanţilor presei:

Rămân în Europa spre a-mi petrece vacanţa la Lukow, oraşul meu natal, până la sfârşitul lunei August. Apoi mă voi întoarce în Statele Unite.

Schmelling a mai declarat că nu e dispus să mai dispute nici un match în Europa şi că de îndată ce va ajunge în America va începe un turneu de exhibiţii în mai multe oraşe. El crede deasemeni că nici Jack Sharkey, actualul campion nu va disputa nici un match înainte de anul viitor şi că în cursul lunei Iunie a anului 1938 se va disputa la New-York pe arena Madison Square Garden, matchul dintre ei pentru titlul mondial.

Tennis

Kozeluh, campion mondial profesionist de tennis

Fostul campion mondial profesionist de tennis, cehoslovacul, Karl Kozeluh, învingând pe germanul Muesslein, cu 6:2, 6:2, 7:5 în finala campionatului mondial profesional de tennis, a fost declarat campion. De notat că William Tilden, fostul deţinător a cedat în semifinală aceluiaşi Kozeluh în trei seturi.